

anset det for tvivlsomt, om en slig Bestemmelse vilde kunne gennemføres i Folketinget. Men at en Bestemmelse i saa Henseende vilde være hensigtsmæssig og praktisk, tror jeg ikke kan nægtes.

Medens jeg saaledes i det væsentligste er enig i Regeringsforslaget, kan jeg derimod ikke tiltræde et Par Forandringer, som Folketinget har foretaget. I Regeringsforslagets § 2 indeholdes den Bestemmelse, der er overensstemmende med den gældende Lov, at et Sogneraad af Kommunekassen uden Samtykke af højere Myndighed kan udrede et Bidrag til Kommunens Hjælpekasse af indtil 30 Øre pr. Indbygger. Denne Bestemmelse har Folketinget forandret saaledes, at et Sogneraad af Kommunekassen skal kunne udrede Bidrag af ubegrænset Størrelse uden at erhverve Samtykke af overordnet Kommunalmyndighed. Denne Forandring finder jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til, særlig ikke ved denne Lejlighed, allerede af den Grund, at den gældende Bestemmelse ikke vides at have medført nogen Ulempe, ved at den overordnede Myndighed har nægtet Samtykke til at yde større Bidrag end de 30 Øre pr. Indbygger. Og naar dette ikke er Tilfældet, hvorfor saa foretage Forandring? Det forekommer mig, at skulde der ske nogen Forandring paa dette Punkt, vilde Spørgsmaalet herom mere høre hjemme ved en Revision af Landkommunaloven, hvor de almindelige Bestemmelser indeholdes om, naar der til Sogneraadets Beslutninger skal indhentes Samtykke af Amsraadet. Det burde sikkert ikke være nødvendigt i ethvert Tilfælde, hvor det nu kræves, særlig ikke med Hensyn til meget smaa Bevillinger; men her er det noget andet og mere.

Der er dernæst af Folketinget indsat en ny Bestemmelse i § 18, hvorefter Loven først skal træde i Kraft samtidig med Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er ret uheldig, for saa vidt som den vilde kunne medføre, at der ingen Revision af Hjælpekasseloven gennemføres, hvad der dog for øvrigt ikke vilde være saa slemt, da den nuværende Lov saa vil vedblive at gælde. Men den er mindre tiltalende, for saa vidt det maatte være tilsigtet at lægge et Tryk paa dette Ting med Hensyn til Vedtagelsen af Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd. Jeg skal i øvrigt her sige til Beroligelse for den højtærede Indenrigsminister, at efter den

Opfattelse, jeg har faaet, vil Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd sikkert blive fremmet her i Tinget, saa hurtigt det er muligt. Om Lovforslaget vil blive vedtaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget, er noget andet, det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om. Naar Folketinget har sammenkoblet de to Love og bestemt, at Loven om Hjælpekasser ikke kan træde i Kraft, forinden den anden Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd er vedtaget, kan det vel ikke forstaas anderledes, end at Folketinget kræver, at Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd skal vedtages af Landstinget netop i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget, men det turde dog være vel meget at forlange, at Landstinget paa Forhaand skulde gaa ind derpaa. Det var vel ikke utænkeligt — men det er dog neppe Tilfældet —, at der ved Sammenkoblingsbestemmelsen var taget Sigte paa en mere samlet Overvejelse af Lovgivningen om den offentlige Understøttelse og Forsørgelse af trængende, og dertil kunde der være god Grund, da der nu i alt for høj Grad mangler Plan i saa Henseende. Der kunde være Grund til ikke blot en Kodifikation af de gældende Bestemmelser, men tillige til at faa fastsat bestemte Principper. Dette Lovforslags Vedtagelse bør dog ikke gøres afhængig af dette Spørgsmaals Løsning, da Hjælpekasseloven, hvor den anvendes paa rette Maade og efter sin Hensigt, virker godt og nyttigt, saa det vilde ikke være rigtigt at lade dette Lovforslag bortfalde, fordi man ikke nu ved denne Lejlighed kan naa en mere planmæssig og samlet Ordning af den offentlige Understøttelsesvæsen i Almindelighed. I det overvejende Antal Kommuner, navnlig de ikke meget store, antager jeg i øvrigt, at Hjælpekasseloven anvendes i det store og hele efter sin Hensigt; men naturligvis er der Undtagelser, ogsaa i mindre Kommuner.

Jeg vil tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til videre velvillig Behandling i et Udvalg.

Ravn: I Rigsdagssamlingen 1855—56 indbragte daværende Medlem for 11te Kreds, Provst Block, i dette høje Ting et privat Lovforslag om Oprettelse af frie Fattiggasser. Hans oprindelige Tanke var, at disse frie Fattiggasser skulde være en fri kirkelig Fattigunderstøttelse, men under Lovforslagets videre Gang og Behandling i Tingene